

тѣ на нѣколцината любопитни рицари, които го бѣха сподирили.

Корделата на Мария остана да краси входа на Хиподорма.

25.

Анри дълго препрочита посланията, които бѣ получилъ предния день отъ западъ, поразенъ отъ страшнитѣ и невѣроятни вести, които бѣха дошли.

Зетъ му, Пиеръ дьо Куртене, съобщаваше за нечуваната победа, която Филипъ Августъ бѣ нанесълъ при Бовинъ, надъ съюзенитѣ си противници: английския кралъ Иоанъ, алеманския императоръ Отонъ, фландърския графъ Фердинандъ и други мощни барони. Следъ битката на Карлъ Мартель противъ мавритѣ, това бѣ втората голѣма победа на фрѣзитѣ откакъ бѣха създали своя държава.

Императоръ Отонъ бѣ избѣгълъ заедно съ Брабанския херцогъ, а Булонскиятъ графъ и Фердинандъ Фландърски бѣха паднали въ пленъ, заедно съ брата на английския кралъ: графъ дьо Салисбури. Отрупанъ съ вериги, надменниятъ Фландърски графъ бѣ преминалъ пешъ позорния пѣтъ до Парижъ, където бѣ мечталъ да влѣзе победителъ заедно съ Отонъ и Иоанъ Безземни. И сега върнитѣ фламандци, начело съ графиня Жана, събираха съ подписа нужднитѣ пари, за да платятъ откупа, който искаше Филипъ Августъ.

Анри отдели една голѣма сума, десетъ хиляди ливри, за да освободи племеника си. Но се безпокоеше, че жителитѣ на Валансиенъ, Ипъръ и Каселъ нѣма да се съгласятъ съ второто условие на френския кралъ, за освобождението на Фердинанда: людетѣ на тия градове да разрушатъ крепоститѣ си.

Следъ това мисълта му премина къмъ собственитѣ му грижи. Предстоеше женитбата на Иоланта съ венгерския кралъ и подписването на съюза противъ сърби и епирци. Новиятъ епирски деспотъ Тодоръ бѣ сто пѣти покървожаденъ и по-вѣроломенъ отъ покойния си братъ Михаилъ. Честолюбieto и амбициитѣ му нѣмаха граница.

И на югъ бѣ неспокойно.